

Warszawa, dnia 14 lipca 2016 r.

Prawne podsumowanie czerwca 2016 r.

Niniejsze memorandum stanowi podsumowanie najważniejszych zmian w polskich przepisach prawnych z zakresu funduszy inwestycyjnych, nadzoru nad rynkiem kapitałowym, finansowania opieki zdrowotnej ze środków publicznych i wykorzystywania informacji sektora publicznego, które weszły w życie w czerwcu 2016 r.

FUNDUSZE INWESTYCYJNE

4 czerwca 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 615), nowelizująca m.in. ustawę z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 157), na podstawie której m.in.:

- określono formę prawną prowadzenia działalności przez alternatywną spółkę inwestycyjną (ASI). Może ona prowadzić działalność w formie spółki komandytowej oraz komandytowo - akcyjnej, w których jedynym komplementariuszem jest spółka kapitałowa, w tym spółka europejska, a także w formie spółki kapitałowej, w tym spółki europejskiej;
- określono warunki i wymogi organizacyjne prowadzenia działalności przez zarządzającego alternatywną spółką inwestycyjną (zarządzający ASI), działającego na podstawie zezwolenia, w tym obowiązek opracowania polityki wynagrodzeń, zapobiegania występowaniu konfliktów interesów, ochrony informacji oraz zarządzania ryzykiem;
- dookreślono zbiór zadań oraz obowiązków depozytariuszy, w tym zadań polegających na przechowywaniu aktywów oraz prowadzeniu rejestru aktywów funduszu inwestycyjnego lub alternatywnej spółki inwestycyjnej. Ponadto zwiększono odpowiedzialność depozytariuszy w przypadku utraty instrumentów finansowych;

- wprowadzono wymóg opracowania i wdrożenia przez towarzystwa funduszy inwestycyjnych polityki wynagrodzeń w stosunku do kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka zarządzanych otwartych funduszy inwestycyjnych (w tym m.in. członków zarządu, osób podejmujących decyzje inwestycyjne dotyczące portfela inwestycyjnego funduszu, osób sprawujących funkcje z zakresu zarządzania ryzykiem);
- wprowadzono pojęcie alternatywnego funduszu inwestycyjnego oraz instytucję alternatywnej spółki inwestycyjnej, czyli instytucji wspólnego inwestowania, która przez wzgląd na prowadzenie działalności inwestycyjnej, ma podlegać wymogom podobnym do tych, jakie stawia się funduszom inwestycyjnym.

NADZÓR NAD RYNKIEM KAPITAŁOWYM

4 czerwca 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 31 marca 2016 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 615), na podstawie której znowelizowano m.in. ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r., poz. 1537), na podstawie której m.in.:

- wskazano, że Komisja Nadzoru Finansowego (KNF) jest organem właściwym nadzoru nad rynkiem kapitałowym oraz rynkiem instrumentów finansowych, w których państwem członkowskim jest Rzeczpospolita Polska, w myśl rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady, tj. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 345/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy venture capital oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 346/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. w sprawie europejskich funduszy na rzecz przedsiębiorczości społecznej. Nadzór KNF dotyczy m.in. działalności przedsiębiorstw małych, rozwijających się, wspieranych funduszami venture capital oraz przedsiębiorstw społecznych wspieranych przez program Europa 2020, które dążą do przezwyciężania problemów natury społecznej oraz mają swój wkład w rozwój społeczeństwa;

- wprowadzono regulację, na podstawie której zarządzający ASI w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych podlegają nadzorowi KNF w zakresie, w jakim ciążyą na nich obowiązki związane z uczestnictwem w rynku kapitałowym;
- upoważniono Przewodniczącego KNF do zażądania przekazania nagrań rozmów telefonicznych oraz innych informacji zarejestrowanych za pośrednictwem urządzeń i systemów teleinformatycznych, dotyczących podmiotu dokonującego czynności faktycznych lub prawnych mających związek z wyjaśnianymi faktami. Ww. żądanie może zostać skierowane m.in. do towarzystwa funduszy inwestycyjnych zarządzającego funduszem inwestycyjnym otwartym, depozytariusza funduszu inwestycyjnego otwartego, podmiotu prowadzącego rejestr uczestników funduszu inwestycyjnego otwartego, przedstawiciela funduszu zagranicznego lub przedstawiciela funduszu inwestycyjnego otwartego z siedzibą w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, czy agenta płatności. Powyższe może nastąpić podczas prowadzenia postępowania wyjaśniającego służącego ustaleniu, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa określonego w ustawie o funduszach inwestycyjnych lub do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie naruszeń przepisów ww. ustawy.

FINANSOWANIE OPIEKI ZDROWOTNEJ ZE ŚRODKÓW PUBLICZNYCH

12 czerwca 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 18 marca 2016 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 652), nowelizująca m.in. ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 581) Do zmian zaliczamy m.in.:

- przyznanie świadczeniobiorcom, którzy ukończyli 75. rok życia, na podstawie recepty wystawionej przez osobę uprawnioną, prawa do bezpłatnego zaopatrzenia w refundowane leki, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyroby medyczne. Wymienione są one w wykazie ogłoszonym przez Ministra Zdrowia w drodze obwieszczenia. Do osób uprawnionych do wystawienia ww. recepty zalicza się m.in. lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, pielęgniarkę podstawowej opieki zdrowotnej, lekarza, który zaprzestał wykonywania zawodu, a wystawił receptę dla siebie

albo dla małżonka, wstępnych w linii prostej oraz rodzeństwa. Ww. wykaz obejmuje leki, środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyroby medyczne, w stosunku do których wydano ostateczne decyzje administracyjne o objęciu refundacją albo ostateczne decyzje zmieniające;

- wskazanie wytycznych, którymi kierować się winien Minister właściwy do spraw zdrowia przy sporządzaniu ww. wykazu. Wśród nich wyróżnić można m.in. potrzeby zdrowotne świadczeniobiorców, dostępność oraz bezpieczeństwo stosowania leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, a także skutki dla budżetu państwa oraz Narodowego Funduszu Zdrowia;
- określenie sposobu, w jaki mają być finansowane ww. środki. Przejawia się on w finansowaniu tych środków z budżetu państwa w części stanowiącej odpłatność świadczeniobiorcy, obejmującej kwotę do wysokości limitu finansowania oraz dopłatę w wysokości różnicy między ceną detaliczną danego leku, środka spożywczego specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobu medycznego a wysokością limitu finansowania.

WYKORZYSTYWANIE INFORMACJI SEKTORA PUBLICZNEGO

16 czerwca weszła w życie ustawa z dnia 25 lutego 2016 r. o ponownym wykorzystywaniu informacji sektora publicznego (Dz. U. z 2016 r., poz. 352), na podstawie której m.in.:

- określono zasady i sposób udostępniania i przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania; podmioty, które udostępniają lub przekazują informacje; warunki ponownego wykorzystywania, a także reguły określania opłat za ponowne wykorzystywanie informacji sektora publicznego;
- wskazano, że informacją sektora publicznego jest każda treść lub jej część, niezależnie od sposobu utrwalenia (w tym w postaci papierowej, elektronicznej, audiowizualnej), będąca w posiadaniu podmiotów zobowiązanych do udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania. Do podmiotów

tych zaliczamy m.in. jednostki sektora finansów publicznych, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, a także osoby prawne, utworzone w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym;

- wskazano, że poprzez „ponowne wykorzystywanie” rozumie się wykorzystywanie informacji sektora publicznego przez osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, w celach komercyjnych lub niekomercyjnych innych niż pierwotny publiczny cel, dla którego informacja została wytworzona;
- zobowiązano do udostępniania lub przekazywania informacji sektora publicznego w celu ponownego wykorzystywania m.in. jednostki sektora finansów publicznych i państwowe jednostki organizacyjne oraz osoby prawne utworzone w celu zaspokajania potrzeb powszechnych (dalej podmioty zobowiązane);
- każdemu przyznano prawo do ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, niezależnie od tego czy są one udostępnione w systemie teleinformatycznym, czy też przekazane na wniosek o ponowne wykorzystywanie;
- wprowadzono regulację, zakładającą że warunki ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, które zostały udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej podmiotu zobowiązanego do udostępniania lub przekazania ww. informacji, stanowią ofertę zawierającą te warunki;
- określono, że informacje w celu ponownego wykorzystywania uzyskuje się bezpłatnie, jednak może być nałożona opłata za przygotowanie lub przekazanie ww. informacji, jeżeli jest to związane z dodatkowymi kosztami;

- wprowadzono regulację, na podstawie której można złożyć wniosek o umożliwienie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego. Wykorzystywanie to nie może przekroczyć okresu 12 miesięcy.

W przypadku jakichkolwiek pytań bądź wątpliwości, pozostaję do Państwa dyspozycji.

Z wyrazami szacunku,

Maciej Szulikowski

radca prawny i partner zarządzający

M. Szulikowski i Partnerzy Kancelaria Prawna

Niniejsze memorandum ma charakter wyłącznie informacyjny i jest przedmiotem praw autorskich M. Szulikowski i Partnerzy Kancelarii Prawnej.